

Rybaření

vesele i vážně

Milí čtenáři a příznivci Petrova cechu!

Konec roku je tady. Většina rybářů již odložila rybářské nádobíčko a věnuje se **zaslouženému odpočinku**.

Každým rokem však přibývá nadšenců, kteří loví celoročně a není se čemu divit.

text: Zdeněk Hofman foto: autor, Lenka Hofmanová ilustrace: autor

Místo tuhých mrazů svítí sluníčko, jakoby se nechumelilo. Při takovém počasí ryby na zimní spánek velmi lehce zapomenou.

Kolik druhů ryb chytíš, tolikrát jsi rybářem

V naší pomyslné anketě jsme už ulovili tlouště, duháka, sivena, ježdítka, okouna, karase, ouklejku, slunečnice, úhoře a mníka. K prosinci patří Vánoce a k nim kapr. Popisovat detailey lovu naší nejznámější ryby je naprosto zbytečné. Kapra chytí zcela určitě každý rybář. Přidávám proto k dobru jednu kapří pytláckou příhodu, kterou jsem kdysi vyslechl v hospůdce při setkání s rybářskými kamarády.

Všem čtenářům přeji krásné prožití svátků vánočních a šťastné vykrocení do nové sezony.

Pytlácká příhoda

Rybničák, na který vyrazil Bobek lovit ryby, nepatřil do žádného rybářského revíru. Nebyl ani chovný a tak se zde dalo rybařit celkem beztrestně. Je obklopen polem a z jedné strany malým lesíkem. Chytat jde jenom z hráze. Ostatní břehy jsou zarostlé rákosím. Nepřirozené chvění jeho stonků signalizuje pohyb kaprů, hledajících něco na zub. Není třeba žádat speciálních nástrah, stačí obyčejná chlebová kůrka. To Bobek ví a hned servíruje první porci. Záběr na sebe nedá dlouho čekat. Zkušený lovec zasekně a ve slastném opojení zdolává prvního šupináče. Kapří hejno zmizení svého druhá ani nepostřehlo a veselé hoduje dál. Situace se několikrát opakuje a nastává problém. Co s ulovenými kapry? Cpát je do vezírku se mu nechce, co kdyby přece jen někdo při-

